

ת"פ 11035/06/16 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עבד אלמנעם בן מוחמד אל עמורי

בית משפט השלום בבאר שבע

03 יולי 2017

ת"פ 11035-06-16 מדינת ישראל נ' אל עמורי
תיק חיצוני:

לפני	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ מתמחה גילי גולדרינג
המאשימה	
נגד	
הנאשם	עבד אלמנעם בן מוחמד אל עמורי ע"י ב"כ עו"ד מוחמד ג'בארין ועו"ד סלאח מוחסן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של אחזקת ציוד קצה רט"ן, בניגוד לסעיף 52(ב)(2)(ה) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב - 1971.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בהיות הנאשם מרצה מאסר בגין עבירות כנגד בטחון המדינה, בעת ביקורת של קב"ט הכלא, בתאריך 04/02/16, שעה 10:00, בתא בו שוהה הנאשם, נתפס מחזיק, בתחתוניו, מכשיר טלפון נייד בצירוף כרטיס "סים", אזניות ומטען.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, אשר יחס לנאשם, בתחילה, גם עבירה בניגוד לחוק איסור מימון טרור, תשס"ה - 2005. עבירה זו הושמטה מכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמות ענשיות.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, הרשעותיו הקודמות של הנאשם, אשר מרצה כעת מאסר בשל עבירה של השלכת בקבוק

עמוד 1

תבערה וכן זריקת חפץ לעבר אדם.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

ב"כ הצדדים הגישו טיעוניהם לעונש בכתב והתביעה אף השלימה טיעוניה בעל פה.

התביעה מדגישה את הפגיעה בסדר ובמשמעת בכלא וכן הסיכון הפוטנציאלי לשלום הציבור ולבטחון המדינה, כתוצאה מכך שיתאפשר לאסירים בטחוניים לקיים קשר עם ארגוני הטרור מחוץ לכלא.

התביעה עותרת לענישה שיהיה בה כדי להרתיע אסירים אחרים מאחזקת מכשיר טלפון נייד בכלא.

התביעה עותרת למתחם ענישה שינוע בין 18 עד 36 חדשי מאסר בפועל.

בנסיבותיו של הנאשם דנן, עותרת התביעה לענישה על הצד הבינוני של המתחם, בתוספת מאסר מותנה ארוך ומרתיע ועיצום כספי מסוג קנס.

ההגנה טוענת, כי לנאשם לא נותרה תקופת מאסר ארוכה, וכי ידוי בקבוק התבערה אינו מעיד על מניעים אידיאולוגיים. עוד נטען, כי החזקת הטלפון הנייד בתחתונו של הנאשם אינה מלמדת על תחכום, אלא פעולה ספונטנית בשל "מצוקה". לטענת ההגנה, לא עשה הנאשם שימוש במכשיר.

לטענת ההגנה, אין אינדיקציה שהנאשם חבר בארגון טרור. ההגנה מבקשת, כי בית המשפט יקח בחשבון העובדה, שהנאשם השתחרר ממאסרו ועומד להקים תא משפחתי.

ההגנה מבקשת לשקול לזכות הנאשם את הודאתו באשמה.

ההגנה עותרת למתחם ענישה שינוע בין 6 - 12 חדשי מאסר בפועל.

ההגנה עותרת לעונש מאסר בפועל על הצד התחתון של המתחם, בצירוף מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס.

בדברו האחרון, סיפר הנאשם, כי עובד כחשמלאי, עומד להתחתן. לטענת הנאשם, אינו שייך לאף ארגון ולא התכוון להזיק לאיש.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם חמורה ועלולה ליצור סיכון רבתי לבטחון הציבור, לחייהם ולשלומם של אזרחי המדינה ותושביה.

החדרת ציוד רט"ן למתקן הכליאה, לאגף האסירים הביטחוניים, מעבר לפגיעה במשמעת במתקן, עלולה לאפשר לארגוני הטרור לתכנן ולבצע פעולות רצחניות, שסופן מי ישרנו.

יפים לענין זה הדברים שנקבעו בפסק הדין ע.ע.א. 1076/95 **מדינת ישראל נ' קונטאר**, פ"ד (4) 492:

הסיווג של אסירים ביטחוניים כסוג בפני עצמו נובע מן הסכנה המיוחדת הטמונה באסירים אלה. ברוב המקרים הם משתייכים לארגונים בלתי חוקיים, ששמו להם למטרה לפגוע במדינה, וקים חשש שהקשר בין האסיר לבין הארגון קים ועומד גם בתקופת המאסר. קשר זה, וכן הקשר בין האסירים הביטחוניים לבין עצמם, טומן סכנות מיוחדות, הן מהבחינה של הסדר בבית הסוהר והן מהבחינה של ביטחון המדינה. סכנות אלה עשויות להצדיק כליאתם של אסירים ביטחוניים בנפרד והטלת מגבלות מיוחדות עליהם, בעיקר בכל הנוגע לקשר עם החוץ.

יש לחלקם עניין בהפעלת לחץ על ישראל על ידי ביצוע פיגועים, ביחוד פיגועי חטיפה/מיקוח. כתוצאה מכך, אנו עדים לתקשורת עניפה המתקיימת מזה שנים בין כלואי פח"ע לבין פעילי ארגוניהם מחוץ לכלא ואף עם הנהגות ארגוניהם בחו"ל.

הפעילים בכלא עוסקים כל העת בחיפוש אחר שיטות תקשורת חלופיות, נוכח הקושי הגובר לקים קשר פח"עי עם החוץ ובשל הבדיקות המתבצעות על ידי שירות בתי הסוהר. ברי כי קיום שיחות טלפון יפתח צוהר חדש לפעילי הפח"ע אל ענשיהם מחוץ לכלא, או בין בתי הכלא. הדבר יאפשר העברות מסרים ומידע... באמצעות קודים הנשמעים תמימים לכאורה, בשיטה הנקוטה על ידי פעילי ארגונים אלה בשיחות טלפון פח"עיות מחוץ לכלא.

[ההדגשה אינה במקור].

עוד ראו בש"פ 1716/11 **חג'אז נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

הברחת טלפון סלולרי לאסיר בטחוני מאפשרת לאסיר קשר ישיר עם חברי ארגון הטרור אליו הוא משתייך, לצורך קידום יעדי הארגון לרבות הכוונה לבצע פיגועים והוצאתם לפועל, ומכאן מלחמת החורמה בתופעה זו.

כן ראו ע.פ. 2891/12 **מדינת ישראל נ' רבעא** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת רבעא**"), שם התקבל ערעור

המדינה ונקבע, כי יש מקום להכביד בענישה בגין עבירות אלה:

ערעור המדינה מבוסס, בעיקרו, על שאיפתה להחמיר בענישה בגין עבירות של נסיון להחדרת טלפונים ניידים לאסירים בטחוניים השוהים בבתי הכלא בישראל. עמדת המדינה היא כי יש מקום להכביד בענישה בגין עבירות מסוג זה - גנישה זו מקובלת עלי לחלוטין. המדובר בעבירות שאין צורך להכביר מילים אודות השלכותיהן הפוטנציאליות, היות האסון.

[ההדגשה אינה במקור].

עוד נקבע בפסיקת בית משפט העליון, כי אין מקום לאבחנה ממשית בין הגורמים השונים בשרשרת שמטרתה החדרת טלפונים ניידים לבית הכלא, שכן כל אחד מהגורמים אחראי, בסופו של דבר, לפוטנציאל הסיכון שיווצר. ראו פסק הדין בפרשת **רבעא** הנ"ל:

דברים אלה יפים, לטעמי, ביחס לכל גורם בשרשרת שמטרתה השמשתם של הטלפונים הסלולריים. יש לנקוט אמת מידה ענישית מחמירה הן לגבי מי שמבריה את הטלפונים הסלולריים עצמם, הן לגבי מי שמבריה כרטיסי סים, והן לגבי מי שמשמש את קווי התקשורת ומאפשר את השימוש בטלפונים הסלולריים ובכרטיסי הסים שהוברחו לכלא.

אף המחוקק מצא להחמיר הענישה בגין העבירה דנן, כאשר חלף עונש בן 6 חדשי מאסר בפועל שהיה קבוע בצדה של העבירה הרלוונטית בעבר, נקבע, במסגרת תיקון מספר 47 לפקודת בתי הסוהר, שהתקבל לאחרונה (התקבל בכנסת ביום "זאדרב'תשע"ד - 19 מרץ 2014) עונש מאסר בן 3 שנים.

בית המשפט מוצא לקבוע מתחם הענישה בגין העבירה דנן, כך שינוע בין שנה ועד לשנתיים בפועל. אמנם, כפי שנטען על ידי ההגנה, בעבר - אושר על ידי בית המשפט העליון עונש נמוך יותר, שעמד על ששה חודשי מאסר בפועל בלבד, בגין מקרה דומה. ראו ע"פ 5152-12 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת דסוקי**").

ואולם, פסק הדין בפרשת **דסוקי** ניתן טרם חקיקת תיקון מספר 47 לפקודת בתי הסוהר, אשר, כאמור, קבע עבירה מיוחדת לענין החדרת ציוד רט"ן לבתי הכלא והכפיל פי ששה העונש שעמד בצידה של העבירה. למעשה, בפרשת **דסוקי** נגזר על הנאשם העונש המירבי שהיה קבוע, באותה העת, בגין העבירה, תוך שבית המשפט העליון הפנה קריאה למחוקק לתקן החוק, וציין במפורש, כי אם היתה בידו הסמכות - היה גוזר עונש גבוה יותר.

לגילוי דעת מפורש זה מטעם המחוקק - אשר בא בהמשך להמלצת בית המשפט העליון - שומה על בית המשפט ליתן ביטוי במסגרת מתחם הענישה. גם נפישותן של עבירות אלה, ההולכת ומתרחבת, והעובדה כי המכשור האלקטרוני הולך ומוזל, הולך ומתמזער, מה שמקל על רכישתם ועל הסלקתם של המכשירים או חלקיהם ומאפשר העברתם ביתר קלות - מחיבת, לטעמו של בית המשפט, החמרה בענישה. מכל האמור, מוצא בית המשפט לעדכן הרף התחתון של מתחם הענישה תוך קביעת עונש מרתיע שיחייב השתת מאסר בפועל ממש, לתקופה בת שנה, בגין עבירות אלה. בנוגע לרף העליון של המתחם, יעמידו בית המשפט על מאסר בפועל למשך שנתיים. אמנם, קיימת פסיקה מחמירה יותר, לרבות

מקרים בהם נגזר דינם של נאשמים, במקרים דומים, לעונש מאסר בפועל בן 40 חדשים (ע.פ. 8926/11 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)); 42 חדשים מאסר בפועל (ת.פ. 53867-06-14 מדינת ישראל נ' עבאד ואח' (פורסם במאגרים)); ואולם באותם מקרים המדובר היה על נסיונות סדרתיים להבריה מספר רב של מכשירי רט"ן או חלקי רט"ן, ובחלקם הורשעו הנאשמים גם בעבירות נוספות.

אותו מתחם ענישה נקבע על ידי בית משפט זה בגזר הדין ת.פ. 47805-11-14 מדינת ישראל נ' סעדה ואח' (פורסם במאגרים).

באותו מקרה, נגזרו ענשי מאסר בני 14 ו-18 חדשים על צעירה, ללא עבר פלילי, שהורשעה בהעברת מכשור רט"ן לכלא ועל האסיר הבטחוני אליו הועבר המכשיר (בהתאמה).

בפסקי הדין עפ"ג 824-09-15 סעדה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 45871-07-15 סעדה נ' מדינת ישראל, נדחו ערעורים על פסק הדין. בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב כב' אב"ד הנשיא י' אלון, ציין, כי מקובלת עליו דעתו של בית המשפט קמא בדבר החומרה היתרה הנודעת להברחת ציוד תקשורת לתוך הכלא ולאגף בטחוני בכלא בפרט ומצא את העונש שנגזר "הולם את חומרת המעשה".

גם בית המשפט העליון אישר את מתחם הענישה, תוך שהביא, במסגרת סקירת הפסיקה, את גזר הדין בענין סעדה דלעיל. ראו ע.פ. 3081/16, 3678/6 בלחאוי ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים).

ולאחרונה חזר בית משפט זה על המתחם האמור בגזר הדין ת.פ. 6691-06-16 מדינת ישראל נ' אלהרימי (פורסם במאגרים).

קביעת הענישה במסגרת המתחם

כאמור, לחובת הנאשם הרשעה בגין עבירות חמורות ביותר, של ידיו חפצים וכן ידיו בקבוק תבערה. המדובר בהרשעה בגין עבירות כנגד בטחון המדינה, עבירות בעלות פוטנציאל ממשי לקטילת חייהם של עוברי הדרך, על לא עוול בכפם.

הרשעתו זו של הנאשם מלמדת, כי עסקין באדם מסוכן, הפועל על רקע אידיאולוגי, ומתרגם האידיאולוגיה לעולם המעשה.

ציוד הרט"ן שנתפס היה מלא - כלל הן מכשיר טלפון; הן כרטיס סים המאפשר התקשרות; הן מטען והן אנטנה המאפשרת ניהול שיחות בפרטיות ותוך יצירת רעש מינימלי.

פוטנציאל הסיכון הנובע מהעברת ציוד רט"ן לעברין מסוג זה, אשר בעבר הוכיח, כי אינו נרתע מלממש את תפישותיו האידיאולוגיות הקיצוניות במישור המעשה ולפגוע בחפים מפשע - מצדיק הטלת ענישה על הצד הגבוה של המתחם.

לזכות הנאשם, יקח בית המשפט בחשבון הודאתו באשמה; היעדר הסתבכויות נוספות מאז ששוחרר ממאסרו.

בפרשת **סעדה** דלעיל נגזר עונש מאסר בן 18 חדשים על האסיר אליו הועברו, באותו מקרה, חלקי מכשירי רט"ן בלבד. העונש נגזר כך שהצטבר במלואו למאסר אותו ריצה הנאשם. כפי שפורט לעיל, מצא בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט את אותו עונש כהולם, ואף ציין במפורש, כי כך מסקנתו גם לגבי הצטברותו של המאסר לעונש הקודם שריצה הנאשם שם.

גם שם, היה מדובר בנאשם שהודה באשמה, ויתרה מכך, באותו מקרה לא הוסלק מכשיר רט"ן שלם, אשר איפשר ניהול שיחות.

בית המשפט אינו מוצא אבחנה משמעותית בין המקרים, ואם קימת אבחנה - הרי היא דווקא לטובת הנאשם בפרשת **סעדה**. גם העובדה, כי הנאשם דן שוחרר, בינתיים ממאסרו, אין בה כדי לשנות את התוצאה, כאשר, כפי שפורט לעיל, המאסר שנגזר באותו המקרה, הצטבר במלואו לעונש שריצה הנאשם שם.

גם בפרשת **אלהרימי** דלעיל, נגזר עונש מאסר בפועל בן 18 חדשים.

בית המשפט מוצא להשית גם עיצום כספי משמעויות על הנאשם, שיהיה בו כדי להרתיע הן את הנאשם והן אחרים, מלשוב ולעבור עבירות דומות. יש לזכור, כי אחזקת מכשיר רט"ן במתקן כליאה אף עשויה ליתן יתרון כלכלי בידי מחזיקו; גם רכישת המכשירים ופירוקם באופן שיאפשר הסלקתם, כרוכים בתשלום. השתת עיצום כספי יש בה כדי לפגוע בתעשיית ההכנה וההברחה של מכשירים אלה. בנוגע לשומת הקנס - לא הוצגו, מטעם ההגנה, ראיות כלשהן באשר למצב כלכלי מיוחד אצל הנאשם.

בנסיבות אלה, רואה בית המשפט להשית עיצום כספי, מסוג קנס, בדומה לעיצום שהושת בפרשת **סעדה** דלעיל ואף בפרשת **אלהרימי** דלעיל.

בית המשפט מקבל עתירת התביעה, אליה הצטרפה גם ההגנה, להשית מאסר מותנה ארוך ומרתיע.

לאחר שבית המשפט עיין בטענות הצדדים בכתב; עיין בהרשעתו הקודמת של הנאשם; עיין בפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים - גוזר את ענשו של הנאשם כדלקמן:

א. 18 חדשי מאסר בפועל;

ב. 12 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שלא יעבור עבירה בניגוד לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, פרק ב' סימן ו'; או עבירה בניגוד לחוק

העונשין, תשל"ז-1977, פרק ז'; או עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977 פרק ח' סימנים א',
א1, א2;

ג. קנס בסך 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 שיעורים שווים ורצופים,
החל מיום 15/08/17 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

הנאשם יתיצב לריצוי ענשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט' תמוז תשע"ז, 03 יולי 2017, במעמד הצדדים.